

Paastotriodion

Suuren paaston 5.viikko

arkipäivien vaihtuvat tekstit

(lyhennetty versio)

(tätä tekstiä ei voi käyttää jumalanpalveluksessa ilman piispan lupaa)

www.ortodoksi.net

Romanos Pyrrö, TM

17.3.2008

Sunnuntai-ilta

Ehtoopalvelus

pyhittäjä Johannes Siinailaisen sunnuntaina

Avuksihuutostikiirat

3.säv.

Nähkäämme, uskovaiset, | aikanaan suurta pidättyväsyyden vaivaa, | että saavuttaisimme suuren kunnian helvetin liekeistä lunastettuna || suuren Jumalan ja kuninkaan armosta.

Näyttäkäämme selvästi jumalallisen kunnian alkua | päästyämme nyt yli paastoajan puolivälin, | ja rientäkäämme hartaasti kohti hyveellisen elämän päämäärää, || että saisimme katoamattoman nautinnon.

7.säv.

Käykäämme iloiten suoraan kohti tulevaa | päästyämme tämän pyhän paastokauden puolivälin ohitse, | voidellen sielumme hyväntekeväisyyden öljyllä, | jotta saisimme kumartaa myös Kristuksen, Jumalamme, jumalallisia kärsimyksiä, || ja saavuttaisimme hänen peljättävän ja pyhän ylösnousemuksensa.

Kunnia ... nyt ... Amen. (3.säv.)

Ylistämme, oi, tahraton, enkeleitten kanssa synnyttämäsi, | joka näki hyväksi syntyä sinusta äärettömän laupeutesi tähden, | ja luoda uudelleen ihmissuvun, || saatuamme osaksemme suuren, hyvän teon kauttasi.

Suuri prokimeni

Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, | sillä minä olen ahdistuksessa; | joudu, vastaa minulle. | Lähesty minun sieluani || ja lunasta se.

Virrelmästikiirat

7.säv.

Vapahtaja, joka istutti viinitarhan, | ja kutsui työntekijät, on lähellä. | Tulkaa, oi, paastokilvoittelijat, | nauttikaamme palkasta, sillä antaja on rikas ja armollinen. || Saamme sielun armon vähän työtä tehtyämme.

6.säv.

Aadamin järki ryövättiin | hänen langettuaan ryöväriajatusten käsiin. | Hänen sielunsa haavoitettiin, | ja hän makasi alastomana, puolustuksetta. | Pappi ei välittänyt hänestä ennen lakia, | leviitta ei katsonut häneen lain tultua, | mutta sinä, oi, Jumala, saavuit, | et Samariasta, vaan Mariasta, Jumalansynnyttäjästä. || Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.

Marttyyrisi, oi, Herra, | eivät kieltäneet sinua, | eivätkä luopuneet käskyistäsi. || Armahda meitä heidän esirukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ylistäkäämme, uskovaiset, arkkienkelin tavoin | veisuin taivaallista häähuonetta | ja totisesti sinetöityä porttia: | ”Iloitse, oi, sinä, jonka kautta meille kasvoi kaikkien Vapahtaja, | elämän antaja ja Kristus, Jumala. | Kukista, oi, puhdas valtiatar, kristittyjen toivo, || omalla kädelläsi jumalattomat hirmuvaltiaat, vihollisemme.”

Maanantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistatroparit

Herra, armahda. (3)

Sinä, oi, Herra, olet suonut meidän saavuttaa tämän päivän ja pyhän viikon, joka kajastaa kirkkaasti Lasaruksen peljättävää kuolleista nousemista. Suo myös palvelijasi vaeltaa pelossasi halki koko paaston kilpakentän.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, ylen pyhä Neitsyt, olet kunniakkaita kerubeja kunniallisempi, sillä ne eivät kestä jumalallista kirkkautta, vaan toimittavat palvelustaan siipien peittämin kasvoin, mutta katselit omin silmin kantamaasi lihaksi tullutta Sanaa. Rukoile häntä lakkaamatta sielujemme puolesta.

Kanoni

3.säv.

1.irmossi

Veisatkaamme voittoveisua Herralle, / joka hukutti faaraon kaikki voimat mereen, // sillä hän on ylistetty.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Käykäämme edelleen iloiten paastotietä kohti Kristuksen kärsimystä kumarrettuamme elämää kantavaa puuta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kieltäkäämme maailma Kristusta seuraten, ja kantakaamme ristiä harteillamme hänen jumalallisten kärsimystensä esimerkkiä noudattaen.

Kunnia ...

Ylistäkäämme veisuin yliolennollista, yhtä Jumaluutta kolmessa persoonassa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Nyt ... Amen.

Tee, oi, puhdas, palvelijoillesi armolliseksi Vapahtaja, Jeesus, jonka synnytit käsittämättömästi turmelusta tuntematta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Suo meidän kelvollisesti puolustautua edessäsi, oi, Kristus, kun tulet enkelten kanssa kunniassa tuomitsemaan kaikkeutta.

8.irmossi

Ylistäkää, oi, papit, palvelijat ja vanhurskasten henget, / veisuin Herraa, / joka on maailman Luoja, / kerubeille peljättävä, // ja serafeille ihmeellinen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Rientäkäämme, oi, uskovaiset, kilparata loppuun nuorukaisten tavoin, sivuutettuamme Jumalan avulla pidättyväisyyden puolivälin, niin saamme seppeleen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ole kärsivällinen, oi, Kristus, vaikka näetkin sairaalloisen sieluni hedelmättömyyden, äläkä hakkaa minua pois niin kuin kiroamasi viikunapuun.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Päästä, oi, yksinvaltiainen, jumalallinen Kolminaisuus, kolmipersonainen ykseys, Isä, Poika ja Henki, meidät, jotka sinulle veisaamme, kaikkinaisista kiusauksista ja vaaroista.

Nyt ... Amen.

Iloitse, oi, Jumalan vuori, aina palava lamppu, uusi taivas, säteilevä mieli, Herran temppele, veisuin ylistettävä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Pelkään ja vapisen ajatellessani peljättävää tutkimustasi, oi, Kristus, ja huudan: ”Suuri armosi on mittaamaton. Pelasta minut, joka olen kurja.”

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

*Ylistäkää, oi, papit, palvelijat ja vanhurskasten henget, / veisuin Herraa,
/ joka on maailman Luoja, / kerubeille peljättävä, // ja serafeille
ihmeellinen.*

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

*Ylistäkäämme, uskovaiset, veisuin, / velvollisuutemme mukaan, /
yliluonnollista äitiä / ja luonnollista Neitsyttä, // ainoaa siunattua
naisten joukossa.*

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Toivokaamme, että saavuttaisimme Kristuksen kärsimysten sataman
purjehdittuamme halki paaston tyvenen Hengen tuulessa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Huudan sinulle kanaanilaisvaimon tavoin: ”Armahda minua, oi, Daavidin
Poika, Jumala, ja paranna sairas sieluni, kuten paransit hänen tyttärensä.”

Kunnia ...

Ylistäkäämme veisuin Jumaluuden luontoa, joka on olemukseltaan yksi ja
persooniltaan kolme, Isä, Poika ja Henki.

Nyt ... Amen.

Kohdussasi sikisi käsittämätön Sana, jonka synnytit siemenettä lihassa.
Rukoile hartaasti, että hän pelastaisi sielumme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ole armollinen minullekin, oi, sinä, joka vanhurskautit publikaanin, kun
huudan: ”Armahda, oi, kaikkien tuomari, minuakin, syntistä, ja anna anteeksi
rikokseni.”

Katabasi

*Ylistäkäämme, uskovaiset, veisuin, / velvollisuutemme mukaan, /
yliluonnollista äitiä / ja luonnollista Neitsyttä, // ainoaa siunattua
naisten joukossa.*

2.katabasi (8.säv.)

*Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,
| aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme
sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti
jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen
Jumalansynnyttäjää.*

Virrelmästikiirat

8.säv.

Olen, oi, kaikkien Valtias, | kuin ryövärien käsiin joutunut, | kun olen
langennut rikkomuksiini, | jotka ovat minua raa'asti haavoittaneet. | Älä, oi,
sinä, joka et tullut Samariasta, | vaan puhtaasta Neitseestä, | jätä minua
parantumattomaksi. || Armahda, oi, Jeesus, pelastava nimi, minua.

Miksi kutsuisimme teitä, oi, pyhät? | Kerubeiksi, sillä teissä lepäsi Kristus. |
Serafeiksi, sillä ylistitte häntä lakkaamatta. | Enkeleiksi, sillä luovuitte
ruumiista. | Voimiksi, sillä toimitte ihmeissä. | Monet ovat nimenne, mutta
suuremmat armolahjanne. || Rukoilkaa pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Taivaalliset veisaavat ylistystäsi, | oi, armoitettu, avioon käymätön äiti, | ja
mekin kunnioitamme selittämätöntä synnytystäsi. || Rukoile, oi,
Jumalansynnyttäjää, pelastusta sieluillemme.

Profetian tropari

Nouse, oi, Herra, auta meitä, kun rikoksemme nousevat meitä vastaan, sillä
olet Isämme, paitsi sinua emme toista tunne.

Prokimeni

Alttarisi, oi, Herra, Sebaot, || kuninkaani ja Jumalani.

Kuinka ihanat ovat asuinsijasi, oi, Herra, Sebaot.

Parimia

Jes.37:33–38:6

Assyrian kuninkaasta Herra sanoo näin: – Ei hän tähän kaupunkiin pääse, ei ammu tänne yhtään nuolta, ei tuo tämän eteen ainuttakaan kilpeä eikä luo piiritysvallia tätä vastaan. Hän palaa samaa tietä, jota tuli, tähän kaupunkiin hän ei pääse, sanoo Herra. Minä suojelen tätä kaupunkia, minä pelastan sen itseni vuoksi ja palvelijani Daavidin tähden.

Niin Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi assyrialaista leirissä kuoliaaksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun eloon jääneet heräsivät aamulla, kaikkialla lojui ruumiita. Silloin Sanherib, Assyrian kuningas, purki leirinsä ja lähti. Hän meni takaisin maahansa ja jäi Niniveen. Kun kuningas Sanherib kerran oli jumalansa Nisrokin pyhäkössä rukoukseen kumartuneena, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser löivät miekalla hänet hengiltä ja pakenivat sitten Araratin maahan. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Assarhaddon. Noihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Silloin profeetta Jesaja, Amosin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Näin sanoo Herra: Järjestä asiasi, sillä sinä et parane vaan kuolet.” Hiskia kääntyi seinään päin ja rukoili Herraa: ”Voi, Herra. Muista, miten vilpittömästi ja vakain sydämin olen vaeltanut sinun tahtosi mukaan ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi.” Ja hän itki katkerasti. Silloin Jesajalle tuli tämä Herran sana: ”Mene ja sano Hiskialle: Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Minä lisään sinun elinpäiviäsi vielä viisitoista vuotta. Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assyrian kuninkaan käsistä, minä suojelen tätä kaupunkia.”

Prokimeni

Suo, oi, Herra, || meidän nähdä armosi.

Sinä, oi, Herra, olit ennen suosiollinen maallesi.

Maanantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

3.säv.

Sinä, oi, Jumalan Sana, olet antanut meille paaston ajan, | että
kääntyisimme ja eläisimme, | emmekä tuhoutuisi. | Suo meidän olla
mieleesi, | ja hartaasti katuen palvella sinua, oi, Kristus, | niin kuin siveä ja
kunniallinen, syntinen nainen, | joka kerran mirhaa ja hartaita kyyneleitä
vuodattaen || sai rikkomustensa päästön.

Sydämeistäni huudan sinulle, kuten sokea: | ”Valista, oi, Jumalan Poika,
sydämeni silmät.” | Huudan sinulle kuten kanaanilaisvaimo: | ”Armahda, oi,
laupias minua.” | Vapauta sieluni himojen pimeydestä, | sillä se on
hekumain riivaama, | ja saata minut elämään puhtaasti, || että ylistäisin
suurta hyvyyttäsi.

Pidättyväisyyden armo, | joka tänään loistaa meille jumalallista valkeutta
aurinkoakin kirkkaammin, | valistaa sielumme ja karkottaa synnin himot ikään
kuin pilvet. | Rientäkäämme siis kaikki, | ottakaamme auliisti vastaan
pidättyväisyys, | ja käykäämme iloiten loppuun sen jumalallinen kilparata. |
Huutakaamme Kristukselle sen riemuista nauttien: || ”Pyhitä, oi, hyvä, ne,
jotka sen uskoen viettävät.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Älä, oi, Jumalansynnyttäjä, lakkaa rukoilemasta laumasi puolesta, | vaan
päästä meidät esirikouksillasi uhkaavasta tulevaisuudesta | ja kaikesta
tämän hetken huolesta, || ja tempaa kaikki palvelijasi Herran vihasta.

Illan prokimeni

Neuvo minulle tiesi, oi, Herra, || että vaeltaisin totuudessasi.

Kallista, oi, Herra, korvasi puoleeni, ja vastaa minulle.

I parimia

1.Moos.13:12–18

Abram jäi Kanaaninmaahan, kun taas Loot siirtyi teltoineen alangon kaupunkien liepeille ja päätyi lopulta Sodomaan. Mutta Sodoman asukkaat olivat turmeltuneita ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. Lootin erottua Abramista Herra sanoi Abramille: ”Nosta silmäsi ja katsele tästä paikasta pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, sillä koko sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi. Minä teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset: jos osaat ne laskea, osaat laskea jälkeläistesesi määrän. Lähde vaeltamaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.” Abram siirtyi teltoineen paikasta toiseen, kunnes asettui Hebroniin Mamren tammistoon. Sinne hän rakensi alttarin Herralle.

Prokimeni

Herra rakastaa Siionin portteja enemmän || kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia.

II parimia

Sananl.14:27–15:4

Herran pelko on elämän lähde, se ohjaa ohi kuoleman loukkujen. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan tuho. Pitkämielisyys on järkevän miehen merkki, äkkipikaisuus on hulluuden huippu. Mielenrauha on terveyden perusta, intohimot kalvavat kuin hivuttava tauti. Joka heikkoa sortaa, herjaa hänen Luojaansa, joka Luojaa kunnioittaa, armahtaa köyhää. Jumalaton sortuu pahuuteensa, mutta viattomuus on vanhurskaan turva. Ymmärtäväisen sydämessä viisautta asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Vanhurskaus on kansalle kunniaksi, mutta synti on kansojen häpeä. Kunnon palvelijaa kuningas suosii, kunnoton joutuu hänen vihoihinsa. Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, loukkaava sana nostaa vihan. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Herran katse yltää kaikkialle, sen alla ovat sekä hyvät että pahat. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Virrelmästikiirat

7.säv.

Syntini ovat langettaneet minutkin | ryövärin käsiin langenneen ja haavoittuneen tavoin, | ja sieluni on haavoittunut. | Keneen, paitsi sinuun, oi, sielujen ja ruumiitten parantaja, turvaisin parantuakseni? || Vuodata, oi, Jumala, päälleni suuri armosi.

4.säv.

Olemme ajautuneet kunnianttomaan elämään | jäätyämme rikkomustemme tähden paitsi paratiisin muinaista nautintoa, | sillä olemme riisuneet rikkomuksissa hyveitten soveliaan, kiitettävän elämän, | ja ikään kuin langenneet ryövärien käsiin. | Olemme puolikuolleita poikettuamme pelastavasta opetuksestasi. | Mutta anomme sinulta, oi, Valtias, | joka ilmestyit Mariasta, ja kärsimyksittä kävit kärsimyksiin: | ”Sido synnin meihin lyömät haavat, | ja vuodata, oi, ihmisiä rakastava, || meihin käsittämätön säälisi ja parantava huolenpitosi.”

Ota, oi, ihmisiä rakastava, joka otit vastaan pyhien kärsivällisyyden, | meiltäkin vastaan ylistysveisu, || ja anna meille suuri armo heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Varjele, oi, siunattu Jumalansynnyttäjä, | palvelijasi kaikkinaisista vaaroista, | että ylistäisimme sinua, || oi, sielujemme toivo.

Tiistaiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Puhtaan paaston armo on korkeasti kunnioitettu. Sen kautta profeetta Elia löysi tuliset vaunut, ja Mooses sai ottaa vastaan taulut. Daniel tuli ihmeelliseksi, Elisa herätti kuolleen, nuorukaiset sammuttivat tulen, ja kuka hyvänsä tulee Jumalan omaksi. Huutakaamme siitä nauttien: ”Kiitetty olet sinä, oi, Kristus, Jumalamme, näin suosiollinen meille. Kunnia olkoon sinulle.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pääsen minua toivottomasti ahdistavista outouksista, oi, Jumalanäiti, kun minulla on hirveyksien keskellä kukistamaton esirukouksesi, sillä kiiruhdat aina niiden tykö, jotka sinua uskoen rukoilevat, ja hajotat vihollisten meitä kahlitsevat koettelemukset. Siksi huudamme sinulle kiitollisina: ”Ota, oi, valtiatar, vastaan lyhyt kiitoksemme siitä, että olet kaikessa apunamme.”

Kanoni

2.säv.

2.irmossi

*Huomatkaa, oi, ihmiset, jumalallisen valtani ihmeteot, / ja tietäkää siitä,
// että minä yksin olen kaiken Jumala.*

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kootkaamme puhdasta paastoa, rukouksia, kyyneleitä, jumalallisen tutkiskelemista ja kaikkia muita hyveitä, ja kantakaamme ne Valtiaan, Jumalan eteen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Eeva joutui hedelmän valtaan. Varo, oi, sieluni, ettet sinäkin tule petetyksi, jos käärme joskus käy kimppuusi, ja neuvo sinua syömään hekuman hedelmää.

Kunnia ...

Kunnioitan yhden muodon kolmea persoonaa, Isää, Poikaa ja Henkeä, Jumaluuden yhtä valtaa, kaiken kuninkuutta ja kirkkautta.

Nyt ... Amen.

Pelättävä on lapsesi, oi, puhdas, sillä hän on ihmiseksi tullut Jumala, joka on aluttomasti syntynyt Isästä, ja viimeisinä aikoina sinusta miehettä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristukseni, paransit verenvuototautisen liepeesi kosketuksella. Anna minullekin terveys himoista, kun uskoen kosketan armoasi.

8.irmossi

Ylistäkäämme kiitosvirsillä Herraa, / joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla / hebrealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, jossa kaldealaiset paloivat, / ja lausukaamme: // ”Kiittäkää ja suuresti ylistäkää häntä iankaikkisesti.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

On sanottu, ettei tuli sammu, eikä mato kuole. Pelästy uhkausta, oi, sieluni, ja palvele Kristusta, että saisit nautinnon siellä, missä on kaikkien riemuitsevien asunto.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Rukoilen: ”Nosta sieluni, joka on himojen kuumeen poltteessa, niin kuin nostit kosketuksellasi ylös Pietarin anopin, että löytäisit sen otollisesti palvelemasta ja ylistämästä sinua kaikkina aikoina.”

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Ylistäkäämme, uskovaiset, veisuin iankaikkista, alutonta Isää, yhtä alutonta Poikaa ja hänen kanssaan Isästä esiin loistanutta Henkeä, sillä he ovat yhden kaikkivoimallisen hallituksen ja vallan yksiolennollisia persoonia.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalan kutsuma Neitsyt, Maria, olet totisesti uskovaisten armahdus, sillä sinusta virtaa synninpäästö runsaana kaikille. Älä lakkaa lepyttämästä Poikaasi ja Herraa meille, jotka veisaamme ylistystäsi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Aukaise, oi, Kristus, sieluni kuuroutuneet korvat, tee selkeäksi kieleni kuten kerran kuuromyksen kielen, että saisin kuulla äänesi, ja ylistää kielelläni sinua veisuin iankaikkisesti.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Ylistäkäämme kiitosvirsillä Herraa, / joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla / hebrealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, jossa kaldealaiset paloivat, / ja lausukaamme: // ”Kiittäkää ja suuresti ylistäkää häntä iankaikkisesti.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistäkäämme, oi, uskovaiset, suuresti / ainoata Jumalansynnyttäjää, // joka on Jumalasta, Isästä, ajattomasti säteilleen Sanan ylliluonnollisesti synnyttänyt.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ottakaamme lihamme jokainen jäsen vanhurskauden aseeksi Kristuksen edessä, ja kohottakaamme pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä, niin kuin on sanottu.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristukseni, tulit kerran veneessä olevien opetuslastesi tykö, ja tyyntytit raivoavan meren. Tyyntytä minunkin ajatusteni aallokot.

Kunnia ...

Kumarran yhtä luontoa ja ylistän veisuin kolmea persoonaa, yhtä kaikkien Jumalaa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, iankaikkista hallitusta.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, puhdas Neitsyt, synnytät lapsen ja imetät. Kuinka voit olla sekä Neitsyt että synnyttäjä? ”Jumala sen tekee, älä kysy minulta selitystä.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Vuodata, oi, Kristukseni, armosi, ja paranna minutkin, joka olen himojen ryöstämänä saastunut, kuten paransit ryövärien käsiin langenneen.

Katabasi

*Ylistäkäämme, uskovaiset, suuresti / ainoata Jumalansynnyttäjää, ||
joka on Jumalasta, Isästä, ajattomasti säteilleen Sanan yliluonnollisesti
synnyttänyt.*

2. katabasi (8.säv.)

*Totisesti on kohtuullista, / ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,
/ aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. / Me ylistämme
sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi / ja serafeja verrattomasti
jalompi, / sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen
Jumalansynnyttäjää.*

Virrelmästikiirat

7.säv.

Katso, oi, Herra, sairasten parantaja ja toivottomien myrskytön satama, |
haavoittuneen ja nöyryytetyn sieluni puoleen, | sillä olet maailman
Vapahtaja, | joka tulit nostamaan langenneen turmeluksesta. | Nosta ylös
minutkin, langenneen, || suuren armosi tähden.

Voittajat huusivat riemuiten | lainrikkojain kilpakentällä: || ”Kunnia olkoon
sinulle, oi, Herra.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Kiitämme sinua, oi, puhdas Jumalansynnyttäjää, veisuin, | ja ylistämme
synnyttämääsi Jumalaa huutaen hänelle: || ”Kunnia olkoon sinulle.”

Profetian tropari

Jaakobin Jumala on suojelijamme ja puolustajamme ahdistuksen päivänä.

Prokimeni

Olen kurja ja lähellä kuolemaa || hamasta nuoruudestani.

Huudan päivin ja öin edessäsi, oi, Herra, pelastukseni Jumala.

Parimia

Jes.40:18–31

Mihin te vertaisitte Jumalaa, mikä voisi häntä kuvata? Patsasko? Senhän mestari valaa, ja kultaseppä päällystää sen kullalla ja takoo sille hopeiset ketjut. He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: ”Pidä kiinni.” Ja takoja auttaa kultaseppää, vasaranheiluttaja alasinmiestä. Hän sanoo saumasta: ”Nyt on hyvä”, ja vahvistaa sen niiteillä, ettei se liiku. Jonka varat eivät riitä suuriin kustannuksiin, hän valikoi vain kappaleen lahoamatonta puuta ja etsii käsiinsä taitavan mestarin veistämään patsaan, joka pysyy tukevasti pystyssä. Ettekö te mitään tiedä, ettekö ole kuulleet, eikö teille ole kerrottu tätä alusta alkaen? Ettekö ole oppineet ymmärtämään, miten maailma on saanut alkunsa? Korkealla hän on, maan piirin yllä, maan asukkaat ovat hänelle kuin heinäsiirkkoja. Hän leväytti auki taivaan kuin kankaan ja jännitti sen kuin teltan asuttavaksi. Olemattomiksi hän tekee mahtimiehet, tyhjää ovat hänelle maan valtiat: tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin vesat ovat juurtuneet, kun hän jo henkäisee, ja he kuihtuvat ja myrskytuuli vie heidät mukaansa kuin oljenkorret. – Mihin te minua vertaisitte? Kuka on minun kaltaiseni? kysyy Pyhä. Kohottakaa katseenne korkeuteen: kuka on tämän kaiken luonut? Hän, joka kutsuu esiin taivaan joukot täydessä vahvuudessaan, hän, joka tuntee ne nimeltä, joka ainoan. Suuri on hänen väkevyytensä, valtaisa hänen voimansa: yksikään joukosta ei jää pois. Miksi valitat, Jaakob, Israel, miksi puhut näin: Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä. Etkö jo ole oppinut, etkö ole kuullut, että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja? Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa. Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa. Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat, mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohoavat siivilleen kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

Prokimeni

Taivaat ylistävät || ihmeitäsi, oi, Herra.

Laulan Herran armoteoista lakkaamatta.

Tiistai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Tehkäämme, oi, uskovaiset, rakkaus ruoaksemme, | ja hallitkaamme himot pidättyväsyydellä. | Rientäkäämme elämään Jumalan mieleisesti, | hänen, joka meidän tähtemme tuli ristille ylennetyksi, | ja antoi keihäällä lävistää kylkensä, | niin saamme ihanasti nauttia iankaikkisesti, || ja ylistää sielujemme Vapahtajaa.

Saimme kerran kuoleman puun kautta, | mutta nyt elämän ristin puun kautta. | Kuolettakaamme, uskovaiset, siis himojen kiihko, | ja rukoilkaamme kaikkien hyvän tekijältä, | että saavuttaisimme pelastavan ylösnousemuksen, | jumalallisten tekojen kirkastamina ja hyveitten kaunistamina, || sielujemme Vapahtajaa ylistäen.

2.säv.

Ylistämme pelastavaa ristiäsi, oi, Herra, | ja lihasi pyhiä kärsimyksiä tähtemme, | keihästä, surmaamista, pilkkaa, | sylkemistä, raipan ja nyrkin iskuja, | purppuravaatetta ja ohdakkeista punottua kruunua. | Lunastit niiden kautta kaikki kirouksesta, ja pelastit meidät. | Siksi rukoilemme sinua: || ”Suo meidän rauhaisasti päättää paaston aika.”

Kunnia ... nyt ... Amen. (8.säv.)

”Oi, outoa ihmettä. | Oi, uutta salaisuutta. | Oi, peljättävää tekoa.” | lausui Neitsyt nähdessään sinut ristille ripustettuna kahden ryövärin keskellä, | sinut, jonka oli tuskattomalla, peljättävällä tavalla synnyttänyt, | ja itki huutaen: || Miksi kova ja kiittämätön kansa on naulinnut sinut, oi, rakkain lapseni, ristille?”

Illan prokimeni

Sinä, oi, Herra, || olet turvamme.

Ja tulkoon osaksemme Herran, Jumalamme, laupeus.

I parimia

1.Moos.15:1–15

Abramille tuli näyssä tämä Herran sana: ”Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri.” Abram sanoi: ”Herra, minun Jumalani, mitä sinä minulle antaisit? Olenhan jäänyt lapsettomaksi, ja minun omaisuuteni perii damaskolainen Elieser.” Abram sanoi vielä: ”Ethän ole antanut minulle jälkeläistä, ja siksi palvelijani saa periä minut.” Mutta hänelle tuli tämä Herran sana: ”Ei hän sinua peri, vaan sinut perii sinun oma poikasi.” Ja Herra vei hänet ulos ja sanoi: ”Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan. Yhtä suuri on oleva sinun jälkeläistesi määrä.” Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi. Herra sanoi Abramille: ”Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista antaakseni sinun omaksesi tämän maan.” Mutta Abram kysyi: ”Herra, minun Jumalani, mistä minä voin tietää, että saan sen omakseni?” Silloin Herra sanoi hänelle: ”Hae kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi, metsäkyyhky ja kyyhkysenpoikanen.” Ja Abram haki ne kaikki, halkaisi ne keskeltä ja asetti kunkin eläimen puolikkaat vastakkain; lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. Kun ruhojen päälle laskeutui petolintuja, Abram ajoi ne pois. Auringon laskiessa Abram vaipui horrokseen, ja synkkä kauhu valtasi hänet. Silloin Herra sanoi hänelle: ”Sinun tulee tietää, että jälkeläisesi joutuvat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa. Heistä tulee siellä orjia, ja heitä sorrettaan neljäsataa vuotta. Mutta minä rankaisen myös sitä vierasta kansaa, jonka orjiksi he joutuvat, ja he pääsevät lähtemään sieltä suuri omaisuus mukanaan. Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo ja pääset hautaan hyvän vanhuuden jälkeen.”

Prokimeni

Joka korkeimman suojassa || istuu.

Se sanoo: ”Herra on turvani ja linnani.”

II parimia

Sananl.15:7–19

Viisaan sanat levittävät tietoa, tyhmän ajatukset harhailevat. Jumalattoman uhria Herra kammoksuu, vilpittömän rukous on hänelle otollinen. Jumalattoman vaellusta Herra kammoksuu, vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa. Kovan kurituksen saa, joka poikkeaa tieltä, joka nuhteita väheksyy,

päätyy tuhoon. Herra näkee tuonelan syvyyksiin asti, saati sitten ihmisten sydämiin. Itserakas ei moitetta siedä, omahyväinen ei mene viisaiden luo. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, ahdistus murtaa mielen. Järkevä ihminen tavoittelee tietoa, houkalle maistuu vain järjettömyys. Köyhälle jokainen päivä on paha, mutta valoisa mieli tekee arjesta juhlan. Parempi köyhyys ja Herran pelko kuin suuret varat ja rauhattomuus. Parempi vihannesvati ja ystävien seura kuin syöttöhärkä ja vihaiset katseet. Kiivas mies panee alulle riidan, pitkämielinen riidan lopettaa. Laiskan tie on piikkipensaikko, kunnan mies kulkee raivattua tietä.

Virrelmästikiirat

5.säv.

Minä, kurja, olen sortunut suoralta tieltäsi rotkoon himojen sortamana. | Paikalle tulleet leviitta ja pappi ylenkatsoivat minua, | mutta sinä, oi, Kristus, armahdit minua, | revit rikki synnin käsikirjoituksen ristin aseella, | kirkastit minut himottomuudella, | ja saatoit minut istumaan Isän kanssa. | Siksi huudan: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, käsittämätön Herra.”

8.säv.

Laskeuduin Jerusalemissa | horjahdettuani pois niistä käskyistäsi, jotka siellä oli kirjoitettu kansoille. | Ja matkalla Jerikoon jouduin tottelemattomuuden tähden himojen, ikään kuin ryöväreiden käsiin, | seuraten niiden esimerkkiä, | jotka sinä muinoin pahuuden takia olit antanut kansasi surmattaviksi. | Paranna, oi, Herra, | joka vapaaehtoisesti annoit haavoittaa ruumistasi nautoilla ja keihäällä ihmisten syntien tähden, | ja ristin kautta toteutit Jerusalemissa yleisen pelastuksen, | minut, jota himot ovat haavoittaneet ja melkein surmanneet, || ja pelasta minut.

Marttyyrisi, oi, Herra, | unohtivat elämän hyvyydet, | ja ylenkatsoivat kidutuksia tulevan elämän takia, | ja osoittautuivat sen perijöiksi. | Siksi he riemuitsevat enkelten kanssa. || Lahjoita kansallesi suuri armo heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Kun aurinko näki sinut, oi, Herra, vanhurskauden aurinko, puulla riippumassa, | se kätki säteensä, ja kuu muutti valonsa pimeydeksi, || mutta viaton äitisi tunsu sisimpänsä haavoittuneeksi.

Keskiviikkoamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistmatroparit

Herra, armahda. (3)

Kumarramme aina ääretöntä hyvyyttäsi, oi, Kristus Jumala, ristin pyhää puuta veisuin ylistäen, sillä saatoit sen kautta vihollisen voimat häpeään, ja annoit merkin sinuun uskoville. Siksi huudamme sinulle kiitollisina: ”Suo kaikkien hyvin mielin ja rauhassa eläen saattaa loppuun paaston aika.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Emo valitti äidillisesti, oi, viaton paimen, ja huusi nähdessään sinut puulle nostettuna: ”Kiittämätön kansa tuomitsi sinut, oi, Poikani, kuolemaan, vaikka olit levittänyt pilven heidän ylikulkuaan varten. Voi, minua miehetöntä, kun tulen lapsettomaksi. Mutta nouse ylös ja loista, oi, aurinko, niin saan kunnian maasta syntyneiden keskuudessa.”

Kanoni

2.säv.

3.irmossi

Tee, oi, armollinen Jumala, / hyvyyden istuttaja, / ja hyvien tekojen kasvattaja, / hedelmälliseksi järkeni, // joka on hedelmättömäksi tullut.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, nostit minut himojen rotkosta ja ylensit taivaalliseen noustuasi laupeutesi syvyydessä ristille.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, otit syliisi kaikki sinusta etäänntyneet kansat, ja toit heidät valtasi läheisyyteen levitettyäsi kätesi ristille.

Kunnia ...

Pelasta, oi, kolmipersonainen Ykseys, yksiolennollinen Kolminaisuus, yksi Jumaluus, Isä, Poika ja Pyhä Henki, meidät, jotka sinua kunnioitamme.

Nyt ... Amen.

Kuka maasta syntynyt kykenisi arvosi mukaisesti ylistämään sinua, oi, Neitsytäiti? Sillä sinä yksin olet osoittautunut naisten joukosta valituksi ja autuaaksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinut, oi, Jeesus, nostettiin ristille, kylkesi lävistettiin, ja maistoit sappea tähteni, minun, joka olen tottelemattomuudellani sinut katkeroitannut.

8.irmossi

Kiittäkäämme, maasta syntyneet, Jumalaa, / jota taivaissa enkeläänin ylistetään, // kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Enkelit ja me, maasta syntyneet, ylistämme veisuin lihallisesti ristiinnaulittua ja jumalallisesti kärsimyksistä vapaata Jeesusta kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, pelastit ja lunastit meidät turmeluksesta, kun kärsit ristillä häpeällisen ja kirokun kuoleman.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Ylistän kerubien tavoin veisuin sinua, oi, Kolminaisuus, yksi aluton, yksinkertainen ja täysin käsittämätön Jumaluus: ”Pyhä, pyhä, pyhä.”

Nyt ... Amen.

Kaikki sukupolvet kunnioittavat sinua, oi, puhdas, loistavin ylistysveisuin, sillä sinä synnytit Luojan. Oi, peljättävää ihmettä, ja autuasta tekoa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, otit kaiken kärsiäksesi, että pelastaisit minut, yhden. Ylistän veisuin ristiinnaulitsemistasi, nauvoja ja surmaamistasi kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Kiittäkäämme, maasta syntyneet, Jumalaa, / jota taivaissa enkeläänin ylistetään, // kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme neitseyttäsi, / oi, saastaton Jumalansynnyttäjä, // jota jumaluuden tuli ei polttanut.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Vapahtajamme, kärsit vapaaehtoisesti ristiinnaulitsemisen, että lunastaisit kaikki kuolemasta, ja antaisit kaikille elämän.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Minut kuoletettiin puun kautta, ja tulin eläväksi ristin puun kautta, sillä Kristukseni kuoletti vihollisen siihen naulittuna.

Kunnia ...

Kumartakaamme yksimielisesti Isän kanssa yhdessä olevaa Poikaa, ja heidän kanssaan olevaa Pyhää Henkeä.

Nyt ... Amen.

Outo on ihme, ja ihmeellinen on sanoma. Kuinka, oi, puhdas, synnyttät äitinä, vaikka et ole Neitseenä turmelusta kokenut?

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Veisaan ylistystä keihäällesi, ja ylistän veisuin naulojasi, sientä, ruokoa ja ristiä, joiden kautta olen saanut pelastuksen, oi, Jeesus, Jumala.

Katabasi

Ylistämme neitseyttäsi, / oi, saastaton Jumalansynnyttäjä, // jota jumaluuden tuli ei polttanut.

2. katabasi (8.säv.)

*Totisesti on kohtuullista, / ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,
/ aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. / Me ylistämme
sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi / ja serafeja verrattomasti
jalompi, / sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, // sinua, totinen
Jumalansynnyttäjää.*

Virrelmästikiirat

3.säv.

Sinä, oi, sieluni, laskeuduit synnin syvyyteen | jätettyäsi hyveitten korkeuden,
| ja makaat maassa varattomana, | tuskallisia haavoja täynnä, | jouduttuasi
kavalien väijyjien käsiin. | Huuda siksi Kristukselle, Jumalalle, | joka tuli
tähtesi ristiinnaulituksi, | ja otti vapaaehtoisesti vastaan haavat: || ”Hoivaa
minua, oi, Herra, ja pelasta minut.”

8.säv.

Minä, kurja, makaan puolikuolleena, | ryöväriaivoitusten haavoittamana, oi,
Herra. | Profeettain kuoro sivuutti minut | nähdessään, että olin puolikuollut,
| jota ei ihmistaidoin voi parantaa. | Siksi huudan sinulle, oi, Kristus, Jumala,
| hirveissä tuskissa, ja nöyrin sydämin: || ”Vuodata laupiaana päälleni suuri
amosi.”

Te, oi, Kristuksen voittamattomat marttyyrit, | jotka voititte eksytyksen ristin
voimalla, | nautitte iankaikkisesti elämän armoa, | ja riemuitsitte kidutettuina,
| ettekä säikkyneet hirmuvaltiaitten uhkailuja. || Siksi saastaton, Jumalalle
otollinen verenne, vuodattaa sieluillemme parannusta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Viattoman sydän haavoittui, | ja hän valitti itkien, | kun näki sinut lihallisesti
puulla riippumassa: | ”Mihin laskit minulta, | oi, Sana, rakas Jeesus, Poikani
ja Herrani? || Älä, oi, Kristus, jätä minua, synnyttäjääsi, yksin.”

Profetian tropari

Anomme: ”Ota, oi, ihmisiä rakastava, rukouksena vastaan pyhien
kärsimykset, jotka he ovat sinua tunnustaen kestäneet, ja paranna kaikki
vaivamme.”

Prokimeni

Hyvä on kiittää Herraa, || ja veisata kiitosta nimellesi, oi, korkein.

Aamulla julistaa armoasi, ja yön tullen totuuttasi.

Parimia

Jes.41:4–5,8–14

Kuka on tämän tehnyt, kuka saanut aikaan? Hän, joka alusta alkaen on kutsunut sukupolvet elämään. Minä, Herra, olen ensimmäinen, ja viimeistenkin keskellä olen sama. Kaukaiset rannat ovat nähneet tämän, ne pelkäävät, maa vapisee äärestä ääreen. ”Ne lähestyvät, ne tulevat tänne.” Sinä, palvelijani Israel, Jaakob, sinä jonka olen valinnut, sinä, ystäväni Abrahamin siemen, sinä, jonka käteen minä tartuin, jonka minä toin maan ääristä ja kutsuin kaukaisimmista kolkista, jolle minä sanoin: ”Sinä olet palvelijani, minä olen sinut valinnut, en sinua väheksynyt” – älä pelkää, minä olen sinun kanssasi. Älä arkana pälyile ympärillesi – minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni. Häpeään, pahasti häpeään joutuvat kaikki, jotka vihaavat sinua. Ne, jotka sinua syyttävät, tuhoutuvat, häviävät olemattomiin. Hakemallakaan et heitä enää löydä, niitä, jotka taistelivat sinua vastaan. Tyhjiin katoavat, olemattomiin ne, jotka sotivat sinua vastaan. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: ”Älä pelkää, minä autan sinua.” Älä pelkää, Jaakob, sinä maan mato, sinä Israelin vähäinen väki. – Minä autan sinua, sanoo Herra, sinut lunastaa Israelin Pyhä.

Prokimeni

Herra on kuningas. || Hän on pukenut itsensä korkeudella.

Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan.

Keskiviikoilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Minulta, kurjalta, on ryöstetty järki, | koko sieluni on hirveissä haavoissa |
ryöväriajatusteni käsiin langettuani, | ja siksi makaan elämän tiellä hyveistä
alastomana. | Pappi katsoi sivuun, eikä puoleeni, | nähdessään minut
parantumattomien haavojeni tuskissa. | Ei leviittakaan kestänyt sielun
turmelevaa tuskaani, | vaan hänkin katsoi maahan, ja kulki ohitseni. | Mutta
sinä, oi, Kristus Jumala, | näit hyväksi tulla lihaksi, | et Samariasta vaan
Mariasta, || ja ihmisrakkaudessa annoit minulle parannuksen vuodattaen
päälleni suuren armosi.

Pyhille sopii kaikki kunnia ja kaikki ylistys, | sillä he taivuttivat kaulansa
miekkojen edessä | sinun, joka taivutit taivaat ja laskeuduit, tähtesi. | He
vuodattivat verensä tähtesi, | sinun, joka tyhjensit itsesi, | ja otit palvelijan
muodon. | He nöyryivät kuolemaan asti jäljitellen köyhyyttäsi. | Armahda
meitä, oi, Jumala, || heidän rukoustensa kautta, ja armosi paljouden tähden.

Sinä, oi, Herra, osoitit pyhät opetuslapsesi järjellisiksi taivaiksi. | Päästä, oi,
armollinen ja ihmisiä rakastava, | minut maan pahuudesta | heidän pyhän
välityksensä kautta, | ja ylennä aivoitukseni pidättyväsyyden kautta ||
alituudesta himoihin mukautumisesta.

Itkekäämme koko sydämestämme, | ja huutakaamme Vapahtajalle, |
auttajana jumalallisiin tekoihin, | kun meillä kaikilla on paaston aika: |
”Pelasta, oi, armollinen Herra, | opetuslastesi kautta meidät, | jotka
veisaamme peläten || ylistystä suurelle ihmisrakkaudellesi.”

Tukekaa, oi, maineikkaat apostolit, maailman esirukoilijat, | sairasten
parantajat, terveyden vartijat, | meitä molemmin puolin, | kun kiidämme halki
paastoajan, | varjelkaa meidät keskinäisessä rauhassa, | ja järkemme
himojen kiusalta, | että saisimme veisata veisun || Kristukselle,
ylösnousseelle voittajalle.

Kunnia ... nyt ... Amen. (3.säv.)

Oi, sanomatonta alentumista. | Oi, outoa ja ylen ihmeellistä synnytystä. | Oi, kuinka Neitsyt kantaakaan sylissään sinua, | omaa Luojaansa ja Jumalaansa. | Pelasta minut, oi, hänestä lihaksi tulemaan suostunut hyväntekijä ja Herra, || ennen kuin tyystin tuhoudun.

Illan prokimeni

Sinä, oi, koston Jumala, || Herra, sinä Jumala.

Nouse, oi, maan tuomari.

I parimia

1.Moos.17:1–9

Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella koko sydämestäsi minun tahtoni mukaisesti, niin minä otan sinut liittoon kanssani ja teen suureksi sinun jälkeläistesi määrän.” Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala sanoi hänelle: ”Tällainen on liitto, johon minä sinut otan. Sinusta on tuleva monien kansojen kantaisä. Älköön siis nimesi enää olko Abram, vaan olkoon se Abraham, koska minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä annan sinulle paljon jälkeläisiä, ja sinusta on polveutuva kansakuntia ja kuninkaita. Minä pidän voimassa liiton sinun ja myös sinun jälkeläistesi kanssa, ikuisen liiton sukupolvesta toiseen, ja minä olen oleva sinun Jumalasi ja sinun jälkeläistesi Jumala. Minä annan sinulle ja jälkeläisillesi pysyväksi perintömaaksi koko Kanaaninmaan, jossa nyt asut muukalaisena, ja minä olen myös sinun jälkeläistesi Jumala.” Jumala puhui edelleen Abrahamille: ”Pysykää uskollisesti tässä liitossa, sinä ja sinun jälkeläisesi sukupolvesta toiseen.”

Prokimeni

Veisatkaa Herralle || uusi virsi.

Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä.

II parimia

Sananl.15:20–16:9

Viisas poika on isänsä ilo, tomppeli halveksii äitiään. Järjetön saa ilonsa hulluudesta, järkevä kulkee tietänsä suoraan. Jos harkinta puuttuu, hanke kaatuu, jos on neuvonantaja, se onnistuu. Mikä ilo, kun löytyy satuttava vastaus, oikea sana oikeaan aikaan. Viisas kulkee ylöspäin elämän tietä, hän välttää tuonelaan viettävän tien. Ylpeältä Herra hävittää talon, mutta lesken maat hän suojelee. Pahantekijän juonia Herra kammoksuu, lempeät sanat ovat hänelle mieleen. Ahneus vie talon tuhoon. Joka lahjukset torjuu, se menestyy. Oikeamielinen malttaa, ennen kuin vastaa, jumalattoman suu syyttää pahuutta. Herra on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee. Ystävällinen katse ilahduttaa mielen, iloinen uutinen virkistää ruumiin. Joka ottaa nuhteet opikseen, saa sijan viisaiden joukossa. Joka torjuu moitteet, pilaa elämänsä, joka nuhteita kuulee, hankkii ymmärrystä. Herran pelko on viisauden koulu, kunnian tie käy nöyryyden kautta. Ihminen suunnittelee mielessään, mutta sanat antaa Herra. Ihminen pitää oikeina kaikkia teitään, mutta Herra punnitsee ajatukset. Tuo kaikki hankkeesi Herran eteen, niin suunnitelmasi menestyvät. Kaiken on Herra tehnyt tarkoituksiaan varten, jumalattomankin – kohtaamaan kovan päivän. Herra vihaa kaikkia kerskailijoita – totisesti, he eivät rangaistusta välttä. Laupeus ja uskollisuus sovittavat synnin, Herran pelko pitää loitolla pahasta. Joka elää Herran mielen mukaisesti, pääsee sovintoon vihamiestensäkin kanssa. Parempi vähän ja rehellisesti kuin isot voitot vilpillisesti. Ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askelensa.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen lahjain liturgia

Torstiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Valistakaa, oi, maailman valistajat, jumalalliset apostolit, meidät, jotka veisaamme ylistystänne. Suokaa meidän elää otollisesti paaston aika, ja rukoilkaa, että saisimme nähdä ristin elävöittävän puun, ja tervehtiä sitä saastattomin huulin ja silmin huutaen psalmien tavoin: ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyydämme yksin peljättävää suojelustasi, oi, maailman hyvä toivo, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt. Sääli suojatonta kansaa. Rukoile, oi, ainoa siunattu, armollista Jumalaa, että hän pelastaisi sielumme kaikesta uhasta.

Kanonina lauletaan Andreas Kreetalaisen katumuskanoni

Virrelmästikiirat

8.säv.

Olet hirveästi haavoittunut, oi, sieluni, | jouduttuasi ryövärien käsiin, | kun omat rikkomuksesi | ovat järjettömästi kavaltaneet sinut vihollisille. | Mutta huuda katuen | niin kauan kuin sinulla on aikaa: | ”Nosta minut ylös, | oi, Vapahtaja, toivottomien toivo, epätoivoisten elämä, || ja pelasta minut.”

Te osoittauduitte kestäviksi satureiksi | pukeutuneina hyvin uskon haarniskaan, | ja varustautuneina ristin merkillä. | Asetuitte miehuullisesti hirmuvaltiaita vastaan, | poljitte maahan perkeleen eksytyksen, | ja saitte voittajina sepeleet. || Rukoilkaa pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ota, oi, puhdas Neitsyt, Jumalansynnyttäjä, | vastaan palvelijaisi ääni, | ja rukoile lakkaamatta, || että saisimme rikkomustemme päästön ja rauhan.

Profetian tropari

Lähetä, oi, laupias, pitkämielinen, kaikkivaltias Herra, armo kansallesi.

Prokimeni

Herra on kuningas. || Riemuitkoon maa.

Kumartakaa häntä, kaikki jumalat.

Parimia

Jes.42:5–16

Näin sanoo Jumala, Herra, hän, joka loi taivaan ja levitti sen auki, joka muovasi maan ja kaiken mitä siitä versoo ja antoi sen päällä kulkeville elämän hengen: – Vanhurskaan suunnitelmani mukaan minä, Herra, olen kutsunut sinut. Minä tartun sinun käteesi ja suojelen sinua. Sinut minä asetan toteuttamaan sen liiton, jonka olen tehnyt tämän kansan kanssa kaikkien kansojen valoksi, avaamaan sokeat silmät, päästämään kahlitut vankeudesta, tyrmästä ne, jotka sen pimennossa istuvat. Minä olen Herra, Jahve on minun nimeni. Kunniani kirkkautta minä en kenellekään luovuta, en minulle kuuluvaa ylistystä jumalankuville. Näettekö: minkä olen ilmoittanut, se on tapahtunut, ja nyt minä ilmoitan uutta. Ennen kuin se taimelle ehtii, minä kerron sen teille. Laulakaa Herralle uusi virsi, maan ääristä alkaen laulakaa hänen ylistystään, te merenkulkijat ja itse meri, kaikki mitä siinä on, saaret ja rannikot, kaikki niiden asukkaat. Antakoot äänensä kuulua aavikko ja sen kaupungit ja leirit, joissa Kedarin heimo asuu. Riemuitkoot Selan rinteiden asukkaat, vuorten laelta he huutakoot iloaan. Antakoot he Herralle kunnian, kertokoot hänen ylistystään kaukaisille rannoille. Herra lähtee liikkeelle soturin tavoin. Kuin taistelija hän kiihdyttää vimmaansa, huutaa ja karjuu sotahuutoa ja uhkaa vihollisiaan: – Kauan minä olen ollut vaiti, olen pysytellyt hiljaa, hillinnyt itseni. Nyt minä huudan kuin synnyttäjää, puuskutan, huohotan ankarasti. Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat, niiden ruohikot kuivaksi maaksi. Minä muutan joet hietikoksi ja kuivaan vesilammikot. Mutta sokeat minä kuljetan tietä, jota he eivät ole kulkeneet, annan heidän astella polkuja, joita he eivät tunne. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi, louhikkopolut sileäksi tieksi. Nämä ovat minun tekoni, näin olen tehnyt ja näin teen yhä.

Prokimeni

Veisatkaa Herralle || uusi virsi.

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

Torstai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Riisuin omasta halustani hyveiden ihanuuden ensi kertaa rikkoessani, |
mutta sain taas pukeutua siihen, | kun sinä, oi, Jumalan Sana, laskeuduit
tasolleni, | sillä et ylenkatsonut minua, | hirveitten himojen merkitsemää, | ja
ryövärien maahan lyömää, | vaan hoidit, oi, armollinen, parantavalla
voimallasi minua, || ja soit minulle puolustuksesi.

Te, oi, Herran marttyyrit, | pyhitätte jokaisen paikan, | ja parannatte jokaisen
sairauden. | Pyydämme nytkin: || ”Rukoilkaa, että sielumme pelastettaisiin
vihollisen ansoista.”

Ristille naulittuna sinä, oi, Herra, | repäisit jumalallisella keihäällä | rikki
Aadamia vastaan tehdyn käsikirjoituksen. | Revi, oi, Sana, rikki minunkin
siteeni, | että uskoen ja iloiten uhraisin sinulle kiitosuhria | saatuani siihen
otollisen paaston ajan, || jonka olet osoittanut kaikkien pelastukseksi.

Mooses sai muinoin nähdä Jumalan kunnian | paaston kirkkautta loistaen |
Ota, oi, kurja sieluni, hänestä esimerkkiä, | ja palvele pidättyväsyyden ja
rukouksen teoin häntä, | joka levitti hyvydessään kätensä ristille tähtesi, ||
että saavuttaisit jumalallisen nautinnon.

Kumarramme eläväksi tekevää ristiäsi, oi, Kristus, | jolle nousit
sanomattomassa, mittaamattomassa hyvydessäsi meitä kohtaan. |
Ylistämme lakkaamatta veisuin sinua | se sielumme valaisijana, ja
pyydämme, | että saisimme käydä loppuun paaston kilpakentän | iloiten,
hyvillä mielin, | ja pääsisimme ylistämään veisuin kärsimyksiäsi, oi, Herra, ||
joiden kautta pelastit meidät.

Kunnia ... nyt ... Amen. (1.säv.)

Viaton Neitsyt huusi valitusvirsin | nähdessään Karitsan ristille ylennettynä: |
”Mikä uusi ja outo näky, oi, suloisin lapseni. | Kuinka sinä, joka pidät kaiken
käsissäsi, || olet lihassa puuhun naulittu.”

Illan prokimeni

Ylistäkää Herraa, Jumalaamme, || kumartukaa hänen jalkainsa astinlaudan eteen.

Herra on kuningas, vaviskoot kansat.

I parimia

1.Moos.18:20–33

Herra sanoi: ”Valitushuuto Sodoman ja Gomorran asukkaiden takia on suuri ja heidän syntinsä on hyvin raskas. Siksi minä aion mennä sinne katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen pahan, mistä valitetaan. Minä haluan saada siitä selvän.” Miehet lähtivät kulkemaan Sodomaan päin, mutta Herra jäi vielä puhumaan Abrahamin kanssa. Abraham astui lähemmäksi ja kysyi: ”- Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin? Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi, jotka siellä asuvat? On mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten. Ethän voi tehdä niin. Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?” Herra sanoi: ”Jos löydän Sodomasta viisikymmentä hurskasta, niin heidän tähtensä minä säästän koko kaupungin.” Abraham vastasi: ”Minä olen rohjennut puhua sinulle, Herra, vaikka olenkin vain tomua ja tuhkaa. Entä jos niistä viidestäkymmenestä puuttuu viisi? Hävittäisitkö viiden vuoksi koko kaupungin?” Herra vastasi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.” Abraham kysyi vielä: ”Entä jos siellä on neljäkymmentä?” Herra sanoi: ”Niiden neljäkymmenen takia minä säästän sen.” Abraham sanoi: ”Älä suutu, Herra, vaikka puhunkin vielä. Entä jos siellä on kolmekymmentä?” Herra vastasi: ”En hävitä sitä, jos löydän sieltä kolmekymmen-tä.” Mutta Abraham sanoi: ”Saanko vielä puhua sinulle, Herra? Entä jos sieltä löytyy vain kaksikymmentä?” Herra sanoi: ”Niiden kahdenkymmenen takia jätän sen hävittämättä.” Mutta Abraham sanoi: ”Älä suutu, Herra, vaikka puhun vielä tämän kerran. Entä jos sieltä löytyy kymmenen?” Herra sanoi: ”Niiden kymmenen takia jätän sen hävittämättä.” Tämän sanottuaan Herra lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Prokimeni

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, || kaikki maa.

Palvelkaa Herraa ilolla.

II parimia

Sananl.16:17–17:17

Oikeamielisten tie kiertää pahan kaukaa, henkensä turvaa, joka tietään tarkkaa. Pöyhkeys vie perikatoon, ylpeys käy lankeemuksen edellä. Parempi elää hiljaa köyhien parissa kuin jakaa saalista röyhkeiden kanssa. Joka harkiten toimii, saa kaikkea hyvää, onni on sen, joka turvaa Herraan. Harkitseva ihminen saa viisaan maineen, taitava puhe taivuttaa mielet. Viisaus on viisaalle elämän lähde, tyhmyys tyhmälle rangaistus. Viisas sydän antaa suuhun sanat, jotka vievät perille opetuksen. Ystävän sanat ovat nuorta hunajaa: makeat mielelle, virvoittavat ruumiille. Moni luulee omaa tietään oikeaksi, vaikka se on kuoleman tie. Nälkä miehen työhön ajaa, oma suu on häntä hoputtamassa. Heittiö penkoo esiin paha, hänen huulillaan on kuin polttava tuli. Juonittelija rakentaa riitaa, panettelija erottaa ystävykset. Kelvoton mies vetää ystävänsä mukaan, johdattaa hänetkin turmion tielle. Joka kyräten katsoo, hankkii paha, joka huulensa tiukkaa, on jo päätöksen tehnyt. Harmaat hapsot ovat kunniaseppele, palkinto sille, joka oikein elää. Sävyisyys on sankaruutta arvokkaampi, maltti enemmän kuin kaupungin valtaus. Helmassa arpaa ravistellaan, tuloksen ratkaisee Herra. Parempi leipäkannikka ja rauha kuin juhlapidot ja riita. Viisas orja pitää kurissa kunnottoman pojan ja pääsee perinnölle veljesten kanssa. Hopealle sulatin, kullalle uuni, ihmisten sydämet tutkii Herra. Heittiö kuuntelee ilkeitä puheita, kieroilija turmion sanoja. Joka köyhää pilkkaa, herjaa hänen Luojaansa, vahingonilo ei jää rankaisematta. Vanhusten kruununa ovat lastenlapset, lasten kunniana heidän isänsä. Tyhmän suuhun ei sovi suora puhe eikä ruhtinaan huulille valhe. Joka lahjoo, luulee lahjaansa onnenkiveksi: minne hän menee, hän menestyy. Joka vaalii ystävyttä, unohtaa loukkauksen, joka menneitä kaivelee, menettää ystävänsä. Viisas ottaa moitteesta opikseen, sata lyöntiäkään ei paranna tyhmää. Paha ihminen kapinoi ja kapinoi, kunnes kohtaa armottoman sanantuojan. Tulloon vaikka poikasensa menettänyt karhu, kunhan ei tyhmyri hulluudessaan. Joka hyvän pahalla maksaa, vetää onnettomuuden kotinsa ylle. Riita syntyy kuin rako patoon – tuki se, ennen kuin vesi nousee. Vapaus syylliselle, tuomio syyttömälle, kumpaakin Herra kammoksuu. Mitä hyötyy tyhmyri rahoistaan? Viisautta hän ei ymmärrä ostaa. Ystävän rakkaus ei koskaan petä, veli auttaa veljeä hädän hetkellä.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana

Perjantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistatroparit

Herra, armahda. (3)

Olemme saaneet sinut, oi, risti, maailman varjelija, pahojen henkien karkottaja, kaikessa voittamattomaksi puolustajaksi. Suo meidän puhtain omintunnon käydä paaston loppuajan halki, ja ohjaa, oi, siunattu puu, sielumme Kristuksen eteen.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, puhdas ja kunniallinen Neitsyt, enkelten kunnia, et kestänyt katsella vihollisten juopumusta, vaan huusit tuskaisesti äitinä seisoessasi Poikasi ja Jumalasi ristin luona: ”Kuinka, oi, ihmisiä rakastava, kestät kaikkien uhkailut? Kunnia olkoon pitkämielisyydellesi.”

Kanoni

6.säv.

5.irmossi

Rukoilen sinua, oi, ihmisiä rakastava Jumala, / valista minutkin, ja kuljeta käskyjesi polkua, / kun varhain, yöstä lähtien, etsin sinua, // ja opeta minut täyttämään tahtoasi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, ihmisiä rakastava, levitit kätesi ristille, ja juutalaiset naulitsivat ne lävistäen kylkesikin keihäällä. Kestit, oi, Kristus, kaiken, että pelastuisimme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Puusta syöminen surmasi kerran Aadamin, mutta hän sai ristin puusta elämän, oi, armollinen, ja nauttii siitä nyt paratiisissa.

Kunnia ...

Ylistän veisuin sinua, luonnoltasi yhtä Kolminaisuutta, alutonta, luomatonta, kuninkaana hallitsevaa, ylitäydellistä ykseyttä, Jumalaa, Valkeutta ja elämää, maailman Luoja.

Nyt ... Amen.

Yliluonnollinen synnytyksesi kumosi selvästi luonnon lait, oi, puhdas, sillä synnytit siemenettä ikaikaisen, Isästä syntyneen Jumalan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kunnioitan ristiäsi, keihästäsi ja naulojasi, oi, Valtias, Kristus, sillä lunastit niiden kautta turmeluksesta meidät, jotka kärsimyksesi teki kuolemattomiksi.

8.irmossi

Veisatkaamme Kristukselle / nuorukaisten veisu, / laulakaamme heidän kanssaan: // "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

K Kristus naulitaan ristiin, ja veisaan nuorukaisten kanssa elämän saaneena: "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Turmeluksesta ristiinnaulitsemisesi kautta pelastunut maailma veisaa nuorukaisten kanssa: "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra."

Me kiitämme Herra, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Pelasta, oi, yksi Kolminaisuus, yksiolennollinen ykseys, Isä, Poika ja Henki, minut, joka veisaan ylistystäsi uskoen.

Nyt ... Amen.

Kumarran puhtaan Jumalansynnyttäjän lasta, ja veisaan nuorukaisten kanssa: "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistän veisuin ristiäsi, oi, Vapahtaja, jonka kautta olen saanut pelastuksen, ja veisaan nuorukaisten kanssa: "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra."

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Veisatkaamme Kristukselle / nuorukaisten veisu, / laulakaamme heidän kanssaan: // "Kiittäkää, oi, Herran teot, Herraa."

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen. / Sen tähden me, kaikki sukukunnat, sinua, // Jumalan morsiamena ja äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinut, oi, Herra, naulitaan ristille, ja sinä pelastat minut. Sinä kuolet, ja teet minut eläväksi. Oi, laupeuttasi ja ihmisrakkauttasi. Kuka on nähnyt tai kuullut, että Valtias kärsii näkyväisen kuoleman orjien edestä? Kunnia olkoon sanomattomalle hyvyydellesi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Aurinko laski nähdessään sinut ristiinnaulittuna. Kuinka muutenkaan, kun se käsitti oman Luojansa häpäisyn, ja koko luomakunta huusi järkyttyneenä ristiinnaulitsijoille: "Sinä olet kaiken Jumala."

Kunnia ...

Veisaan sinulle, oi, ainutlaatuisesti ainoa, ainoa Isä, ainosyntyisen Pojan järki. Ja myös sinulle, oi, järki, Sana, Isän kirkkauden koitto. Ja sinulle, oi, järki, ainoan ainutlaatuinen lähetti, Henki, joka ainutlaatuisesti ja iankaikkisesti ilmestyt maailmassa Pojan kautta.

Nyt ... Amen.

Synnytyksesi ihme, oi, viaton, hämmästyttää minua. Kuinka sinussa sikiää siemenettä käsittämätön? Sano, kuinka olet Neitsyt, vaikka äitinä synnytit? "Hyväksy uskoen ylikuonnollinen, ja kumarra syntynyttä, sillä hän tekee sen, mitä haluaa."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Jokainen jäsenesi on kärsinyt tähtemme: pääsi nyrkiniskuja, kasvosi lyöntejä, kätesi naulitsemisen, kylkesi keihään, ja raajasi ristin. Kunnia olkoon sanomattomalle laupeudellesi, oi, Vapahtajamme.

Katabasi

*Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, /
turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan
syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen. / Sen tähden me, kaikki
sukukunnat, sinua, // Jumalan morsiamena ja äitinä, oikeauskoisesti
ylistämme.*

2.katabasi (8.säv.)

*Totisesti on kohtuullista, / ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,
/ aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. / Me ylistämme
sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi / ja serafeja verrattomasti
jalompi, / sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, // sinua, totinen
Jumalansynnyttäjää.*

Virrelmästikiirat

8.säv.

Älä ylenkatso minua, oi, Kristus Jumala, | joka annoit naulita itsesi ryövärien
kanssa ristille, | ja paransit haavallasi ihmisluonnon, | vaikka olenkin
joutunut | hengellisten maantierosvojen ja ryövärien käsiin, | jotka ovat
riisuneet minut hyveestä, | ja makaan nyt hirveästi haavoittuneena, | niin
ettei kukaan pyhittäjistäsikään voi minua parantaa. | Olen puolikuollut, eikä
elämää enää ole paljon jäljellä, | mutta sinä, joka annat kuolleillekin elämän,
| olet ainoa toivoni. | Sido, oi, ainoa ihmisiä rakastava, haavani, // ja
vuodata hyvyytesi päälleni.

Miksi kutsuisimme teitä, oi, pyhät? | Kerubeiksi, sillä teissä lepäsi Kristus? |
Serafeiksi, sillä ylistitte häntä lakkaamatta? | Enkeleiksi, sillä luovuitte
ruumiista? | Voimiksi, sillä toimitte ihmeissä? | Monet ovat nimenne, | mutta
suuremmat armolahjanne. // Rukoilkaa pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

”Oi, outoa ihmettä. | Oi, uutta salaisuutta. | Oi, peljättävää toimenpidettä.” |
lausui Neitsyt nähdessään ristillä, | kahden ryövärin keskellä riippumassa

sinut, | jonka oli tuskattomasti ja turmeluksetta synnyttänyt. | ”Kuinka hirveä ja kiittämätön kansa | onkaan naulinnut sinut ristille, || oi suloinen Jeesus, sisimpäni.”

Profetian tropari

Suuresti ylistetty olet sinä, oi, Kristus, Jumalamme, joka järkytät maata, jotta siinä asuvat kääntyisivät ja pelastuisivat, ja taas vahvistat sen hyvydessäsi ja sanomattomasta laupeudestasi. Armahda meitä Jumalansynnyttäjän esirukouksien kautta.

Prokimeni

Veisaan armosta || ja oikeudesta.

Laulan ylistystäsi, oi, Herra, tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta.

Parimia

Jes.45:11–17

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, hän, joka on Israelin luonut: – Tekö vaatisitte minut tilille lapsistani, tekö antaisitte minulle neuvoja ja ohjeita omien käteni töistä? Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan. Minä levitin käsilläni auki taivaan ja käskyilläni ohjasin sen joukkoja. Minä herätin tuon miehen toteuttamaan oikeutta. Minä tasoitan hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini. Vankeuteen viedyn kansani hän päästää rauhassa lähtemään maksua tai lahjuksia vaatimatta. Näin sanoo Herra Sebaot: – Egyptin vaivalla hankkimat varat ja Nubian kauppavoitot tulevat sinun omaksesi. Sebalaiset, nuo kookkaat miehet, saapuvat luoksesi ja jäävät alamaisiksesi. Sinun perässäsi he kulkevat, kahleissa astuvat, sinun eteesi kumartuvat, sinua rukoilevat: ”Vain sinun keskuudessasi, Israel, on Jumala, muuta jumalaa ei ole.” Totisesti, sinä olet salannut itsesi, Jumala, sinä Israelin Jumala, Pelastaja. Häpeään joutuvat nuo kaikki, pilkan kohteiksi, halveksittuina kulkevat kuvien tekijät, mutta Herra pelastaa Israelin, pelastaa ainiaaksi. Te ette joudu häpeään ettekä pilkan kohteiksi, ette ikinä.

Prokimeni

Kuule rukoukseni, oi, Herra, || ja huutoni tulkoon sinun eteesi.

Älä peitä minulta kasvojasi.

Perjantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

6.säv.

Gabriel lausui ilmoittaessaan sinulle iankaikkisen neuvon, | ja tervehtiessään sinua, oi, Neitsyt: | ”Iloitse, oi, kylvämätön maa. | Iloitse, tulessa palamaton pensas. | Iloitse, saavuttamaton syvyys. | Iloitse, taivaaseen johtava silta | ja tikapuut, jotka Jaakob unessa näki. | Iloitse, jumalallinen manna-astia. | Iloitse, sinä, joka kirouksesta vapaaksi päästit. | Iloitse, sinä, joka olet Aadamin pelastukseen kutsunut, || Herra on kanssasi.”

Puhdas Neitsyt sanoi taivaallisten sotajoukkojen johtajalle: | ”Sinä ilmestyit minulle, niin kuin ihminen. | Mutta kuinka lausut sanoja, | jotka käyvät yli ihmisen ymmärryksen? | Sillä sanoit, | että Jumala tulee olemaan kanssani, | ja että hän tulee asumaan minussa. | Sano minulle, kuinka voisin tulla niin avaraksi paikaksi | ja sen pyhyden asumukseksi, | joka on kerubeja korkeampi? | Älä eksytä minua petoksella, | sillä en tunne himoa. | Kuinka minä, joka olen aviota tuntematon, || synnyttäisin lapsukaisen?”

Enkeli lausui Marialle: | ”Luonnonjärjestys voitetaan siellä, | missä Jumala tahtoo, | ja silloin tapahtuu ihmisen ymmärryksen ylittäviä asioita. | Usko vilpittömiä sanojani, | oi, kaikkein pyhin ja puhtain Neitsyt.” | Maria vastasi: | ”Tapahtukoon minulle nyt sanasi mukaan. | Synnytän ruumiittoman, joka tulee minusta lihaksi. | Hän, ainoa väkevä Jumala, | kohottaa ihmisen yhdistymisen avulla || alkuperäiseen arvoonsa.”

Kunnia ... nyt ... Amen. (2.säv.)

Tänään paljastuu iankaikkisuudesta asti kätkeytyneenä ollut salaisuus: | Jumalan Poika tulee ihmisen pojaksi, | jotta hän, yhdyttyään ihmiseen, | korottaisi hänet korkeuteen. | Adam pettyi muinoin, | kun halusi tulla jumalaksi, mutta ei tullut. | Jumala tulee nyt ihmiseksi | tehdäkseen Aadamin jumalaksi. | Iloitkoon luomakunta, | riemuitkoon luonto, | sillä ylienkeli seisoo peljäten Neitseeseen edessä, | ja tervehtii häntä ilosanomalla, | joka karkottaa pois murheen. | Kunnia olkoon sinulle, oi, Jumalamme, || joka olet suuresta armostasi ihmiseksi tullut.

Illan prokimeni

Laupias ja armahtavainen || on Herra.

Kiitä, oi, sieluni, Herraa.

I parimia

1.Moos.22:1–18

Jumala tahtoi koetella Abrahamia ja sanoi hänelle: ”Abraham.” Abraham vastasi: ”Tässä olen.” Ja Jumala sanoi: ”Ota mukaasi ainoa poikasi lisak, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan.” Aamulla heti noustuaan Abraham satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi palvelijaa sekä poikansa lisakin. Pilkottuaan puita polttouhria varten hän lähti matkaan kohti paikkaa, jonne Jumala oli käskenyt hänen mennä. Kolmantena päivänä Abraham näki paikan etäältä. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää tänne ja pitäkää huolta aasista, minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne.” Abraham otti polttouhripuut ja antoi ne lisakin kannettavaksi; hän itse otti tulen ja veitsen, ja sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Lisak sanoi isälleen Abrahamille: ”Isä.” Ja Abraham sanoi: ”Niin, poikani?” Lisak sanoi: ”Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?” Abraham vastasi: ”Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani.” Sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Kun he tulivat paikkaan, jonka Jumala oli Abrahamille osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin ja latoi puut paikoilleen. Sitten hän sitoi poikansa lisakin ja pani hänet alttarille puiden päälle. Mutta kun Abraham tarttui veitseen uhratakseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: ”Abraham, Abraham.” Abraham vastasi: ”Tässä olen.” Herran enkeli sanoi: ”Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkää ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoa poikaasi.” Ja kun Abraham katsoi ympärilleen, hän huomasi oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Abraham kävi hakemassa oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Abraham antoi sille paikalle nimeksi ”Herra katsoo”. Niinpä vielä tänäkin päivänä puhutaan ”Herrankatsomavuoresta”. Herran enkeli huusi Abrahamille uudelleen taivaasta: ”Näin sanoo Herra: Koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta ainoa poikaasi, minä vannon itseni kautta, että siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle jälkeläisiä niin paljon, että he ovat kuin taivaan tähdet tai hiekanjyvät meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valloittavat vihollistensa kaupungit. Sinun jälkeläistesi sama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen.”

Prokimeni

Kuinka moninaiset || ovat tekosi, oi, Herra.

Kiitä, oi, sieluni, Herraa.

II parimia

Sananl.17:17–18:5

Ystävän rakkaus ei koskaan petä, veli auttaa veljeä hädän hetkellä. Mieleton se, joka lyö kättä ja menee toisesta takuuseen. Joka rakastaa riitaa, rakastaa syntiä. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoaan. Väärämielinen ei onnea tavoita, kieroilijan kohtaa perikato. Murheen saa, joka tyhmän siittää, houkan isä ei iloa tunne. Iloinen sydän pitää ihmisen terveenä, synkkä mieli kuihduttaa ruumiin. Jumalaton ottaa salaa lahjuksen ja vääristää oikeuden tien. Viisas pitää silmänsä viisaudessa, tyhmän katse kiertelee maailman rantaa. Tyhmä poika on isänsä murhe, katkera pettymys äidilleen. Pahoin tehdään, jos syytöntä sakotetaan, oikeutta loukataan, jos ruoskitaan kunnian miestä. Viisas se, joka sanojaan säästää, järkevä pitää päänsä kylmänä. Hullukin käy viisaasta, jos on vaiti, järkevistä, ellei suutaan avaa. Eristäytyvä ihminen katsoo vain itseensä – riita on valmis, jos häntä neuvot. Moukka ei yritäkään ymmärtää, silti hän tahtoo mielipiteensä julki. Jumalattomuutta seuraa halveksunta, häpeän mukana tulee pilkka. Syvä kuin meri on harkittu puhe, virraksi paisuu viisauden lähde. Ei ole oikein pitää syyllisen puolta ja sortaa syytöntä oikeudessa.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana

Lauantaiamu

Aamupalvelus

Akatistoksen lauantaina

Tropari

8.säv.

Pitäen salaisesti mielessään saamansa tehtävän | enkeli ilmestyi pyhässä innossa puhtaalle Neitseelle Joosefin huoneessa lausuen: | ”Hän, joka alastulemisellaan taivuttaa taivaat, | sijoittuu olemustaan muuttamatta täydellisesti sinuun.” | Nähdessä hänet orjan muodon ottaneena helmassasi minä hämmästyneenä veisaan sinulle: || ”Iloitse, morsian, aviota tuntematon.”

Katistomatroparit

Herra, armahda. (3)

Ruumiittomien voimien sotapäällikkö saapui Nasaretin kaupunkiin tuomaan sinulle, oi, puhdas, ilosanoman aikakausien kuninkaasta ja Herrasta. Siksi hän lausui sinulle: ”Iloitse, oi, siunattu Maria, käsittämätön ja sanoin selittämätön ihme, ja ihmisten pelastukseen kutsuja.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinulle, oi, Jumalansynnyttäjää, voitolliselle sotajoukkojen johtajalle, me, palvelijasi, vaaroista päästyämme veisaamme kiitokseksi voittovirren. Pelasta meidät kaikista vaaroista, sillä sinulla on valta voittamaton, että huutaisimme sinulle: ”Iloitse, morsian, aviota tuntematon.”

Kanoni

4.säv.

1.irmossi

Avaan nyt suuni, ja se täytetään Pyhällä Hengellä, | ja sanani tulvivat kuninkaallisen äidin kunniaksi. | Vietän juhlaa kirkkaasti riemuiten, || ja veisaan ylistystä hänen ihmeillensä iloiten.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Suuri arkkienkeli huudahti sinulle, oi, puhdas, kun näki sinut Hengen sinetöimänä Kristuksen elävänä kirjana: ”Iloitse, oi, ilon astia, jonka kautta esiäidin kirous puretaan.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, Neitsyt, Jumalan morsian, Aadamin oikaisu, tuonelan kuoletus, moitteeton, kaikkien kuninkaan palatsi, Kaikkivaltiaan tulinen valtaistuin.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, ainoa, joka olet kasvattanut kuihtumattoman ruusun, joka synnytit tuoksuvan omenan, ainoan kuninkaan tuoksurasia, aviota tuntematon, maailman pelastus.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, puhtauden aarre, jonka avulla olemme nousseet lankeemuksestamme, tuoksuva lilja, valtiatar, joka levität hyvää hajua uskovaisille, tuoksuva suitsutus, kallisarvoinen mirhavoide.

3.irmossi

Vahvista, oi, Jumalansynnyttäjä, elävä, ehtymätön lähde, / hengessä juhlaan kokoontuneet veisaajasi, / ja tee heidät jumalallisessa kunniasasi // kelvollisiksi saamaan kunnian seppeleet.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, sinä, joka kasvatit jumalallisen tähkápään selvästi kyntämättömänä maana, elämän leipää kantanut pöytä, elävän veden tyhjentytön lähde, valtiatar.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, hieho, joka synnytit uskovaisille viattoman vasikan, uuhi, joka kannoit Jumalan Karitsan, sillä hän ottaa pois koko maailman rikkomukset. Iloitse, harras armahduksen anoja.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, ainoa kirkas koitto, joka kannat aurinkoa, Kristusta, valon asumus, joka teit lopun pimeydestä, ja hävitit tyystin synkeät, pahat henget.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, ainoa portti, jonka kautta yksin Sana on kulkenut, valtiatar, joka synnytyksesi kautta murskasit tuonelan salvat ja portit, pelastuvien jumalallinen sisäänkäynti, Jumalan morsian.

4.irmossi

Jumalallinen Jeesus, / joka Jumaluuden istuimella kunniassa asuu, / tuli puhtaan käden kannattamana nopeassa pilvessä, ja pelasti ne, jotka hänelle huutavat: // "Kunnia olkoon voimillesi, oi, Kristus."

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Huudamme sinulle, oi, veisuin ylistetty, veisuäänin ja uskoen: "Iloitse, oi, Hengen vahvistama vuori, lampunjalka ja mannaa kantava astia, joka sulostutat hurskaitten aistit."

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, maailman armahdus, puhdas valtiatar, portaat, jotka armossa kohottavat kaikki maan päältä, silta, joka totisesti viet kuolemasta elämään kaikki ylistystäsi veisaavat.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, puhdas, taivaita korkeampi, joka kannoit kohdussasi vaivatta maan perustuksen, kotilo, joka omista veristäsi annoit purppuraväriin voimien kuninkaalle.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, valtiatar, sillä sinä totisesti synnytit lain antajan, joka pyyhkii ilmaiseksi pois kaikkien rikokset, käsittämätön syvyys, sanomaton korkeus, aviota tuntematon, jonka kautta meidät on jumaloitettu.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ylistämme veisuin sinua, oi, Neitsyt, joka punoit maailmalle käsinpunomattoman seppeleen, ja huudamme sinulle: "Iloitse, oi, kaikkien varjelus ja ohjaus, vahvistus ja pyhä turva."

5.irmossi

Kaikki hämmästyivät jumalallista kunniaasi, oi, aviota tuntematon Neitsyt, / sillä kannoit povessasi yli kaiken olevan Jumalan, / ja synnytit iankaikkisen Pojan, // ja lahjoitat nyt rauhan kaikille, jotka sinulle ylistystä veisaavat.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, viaton, joka synnytit elämän tien, ja pelastit maailman synnin tulvasta, Jumalan morsian, josta on peljättävää kuulla ja puhua, luomakunnan Valtiaan asumus.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, puhdas, ihmisten väkevyys ja turva, kunnian pyhityksen sija, tuonelan kuoletus, valon täyttämä häähuone, enkelten ilo, sinua uskossa rukoilevien apu.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, valtiatar, Sanan tuliset vaunut, elävä paratiisi, jonka keskellä on elämän puu, Herra, jonka suloisuus elävöittää ne, jotka syövät siitä uskoen turmelukseen jouduttuaan.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Huudamme voimasi vahvistamina ja uskoen: ”Iloitse, oi, kaikkeuden kuninkaan kaupunki, josta selvästi kerrotaan kuuluja ja tärkeitä asioita, louhimaton vuori, ja mittaamaton syvyys.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, puhdas, Sanan tilava asumus, jumalallisen helmen tuottanut simpukka, ihmeellinen Jumalansynnyttäjä, joka sovitat Jumalan kanssa kaikki, jotka sinua autuaaksi ylistävät.

6.irmossi

Huudan sinulle tyveneen satamaasi kiiruhtaen / nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn: / ”Johdata, oi, ylen armollinen Herra, // elämäni ylös turmeluksesta.”

Rukoilkaa, oi, pyhät marttyyrit, Jumalaa meidän puolestamme.

Te tuhositte tyystin vihollisen koko rakennelman taistellessanne, ja pyöriessänne valittujen kivien tavoin maassa, ja tulitte Jumalan temppeleiksi.

Rukoilkaa, oi, pyhät marttyyrit, Jumalaa meidän puolestamme.

Te olette käyneet loppuun hyvän tien. Pyydämmekin teiltä: ”Vahvistakaa meidätkin rientämään hyvin loppuun paaston tie täydellisissä hyveissä loistaen.”

Saata, oi, Herra, lepoon nukkuneiden palvelijaisi sielut.

Tee, oi, ylen hyvä, armorikas Valtias, jumalallisten marttyyriesi välityksen kautta valtakunnastasi osallisiksi palvelijasi, jotka ovat muuttaneet maan päältä sinun tykösi.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Rukoile, oi, ainoa veisuin ylistetty Neitsytäiti, pyhää Sanaa, että hän antaisi synnit anteeksi, ja jumalallisia armolahjoja sinua uskolla ylistäville.

Tässä kohdassa lauletaan akatistos Jumalansynnyttäjälle

7.irmossi

Jumalassa viisaat eivät palvelleet luotua Luojan sijaan, / vaan iloitsivat torjuttuaan miehuullisesti uhkaavan tulen veisaten: / ”Kiitetty olet sinä, // oi, yli kaiken ylistetty isiemme Herra ja Jumala.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Ylistämme sinua veisuin, ja huudamme: ”Iloitse, oi, hengellisen auringon vaunut, sinä totinen viinitarha, sillä olet kasvattanut kypsän rypäleen, josta virtaa viiniä, ja joka ilahduttaa niiden sielut, jotka uskoen sinua kunnioittavat.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, Jumalan morsian, joka olet kantanut kaikkien parannuksen, salainen sauva, josta on puhjennut kuihtumaton kukka, valtiatar, jonka kautta olemme täytyneet ilosta ja perineet elämän.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Kaunopuheisinkaan kieli ei pysty veisaamaan ylistystäsi, oi, valtiatar, sillä kohosit serafienkin yläpuolelle, kun kannoit Kristuksen, kuninkaan. Rukoile,

että hän pelastaisi kaikesta vahingosta meidät, jotka kumarramme sinua uskoen.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Maan ääret ylistävät sinua autuaaksi, ja huutavat halulla: ”Iloitse, oi, puhdas, kirja, johon Isän sormi kirjoitti Sanan. Rukoile, oi, Jumalansynnyttäjä, että hän kirjoittaisi palvelijasi elämän kirjaan.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Me, palvelijasi, rukoilemme ja taivutamme sydämemme polvet. Taivuta korvasi, oi, puhdas, ja pelasta meidät, jotka olemme vajonneet ahdistuksiin. Varjele, oi, Jumalansynnyttäjä kaupunkisi vihollisen valloituksilta.

8.irmossi

Hurskaat nuorukaiset pelasti pätsissä Jumalansynnyttäjän synnytys, / silloin tosin kuvauksellinen, / mutta nyt todellinen, / ja se kutsuu yhteen koko maanpiirin, joka veisaa: / ”Ylistäkää, oi, Herran luodut, veisaten Herraa, // ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Sinä, oi, puhdas, otit kohtuusi Sanan, ja kannoit kaiken kantajaa, ja ravitsit maidolla häntä, joka viittauksellaan ravitsee koko maailmaa ja jolle veisaamme: ”Ylistäkää, oi, Herran luodut, veisaten Herraa, ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Mooses käsitti synnytyksesi suuren salaisuuden pensaan avulla. Nuorukaiset kuvasivat sitä selvästi ennalta, oi, tahraton, pyhä Neitsyt, seistessään tulen keskellä palamatta. Siksi ylistämme sinua veisuin kaikkina aikoina.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Raskautesi on pukeut katoamattomuuden vaatteeseen meidät, jotka petos oli muinoin riisunut alastomiksi, ja me, jotka istumme rikkomusten pimeydessä, näimme valkeuden, oi, Neitsyt, sinä valkeuden asumus. Siksi ylistämme sinua veisuin kaikkina aikoina.

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Kuollet tulevat eläviksi kauttasi, oi, Neitsyt, ihmisten pelastus, sillä kannoit persoonallisen elämän. Ne, jotka olivat ennen mykkiä, tulevat sujuvasanaisiksi, spitaaliset puhdistuvat, sairaudet karkotetaan, ja ilman henkien joukot kukistuvat.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Iloitse, oi, siunattu, joka synnytit maailmalle pelastuksen, sillä niin on meidät nostettu korkeuteen, oi, puhdas, joka olet suoja ja voima, muuri ja linnoitus niille, jotka veisaavat: ”Ylistäkää, oi, Herran luodut, veisaten Herraa, ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi (VIG s. 353)

Hurskaat nuorukaiset pelasti pätsissä Jumalansynnyttäjän synnytys, / silloin tosin kuvauksellinen, / mutta nyt todellinen, / ja se kutsuu yhteen koko maanpiirin, joka veisaa: / ”Ylistäkää, oi, Herran luodut, veisaten Herraa, // ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Jokainen maan päällä syntynyt riemuitkoon Hengen valaisemana, / ja ruumiittomat henkiolennot viettäkööt juhlaa, / kunnioittaen Jumalanäidin pyhää riemujuhlaa, ja huutakoot: // ”Iloitse, oi, autuain, puhdas Jumalansynnyttäjä, ja ainainen Neitsyt.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Me, uskovaiset, olemme tulleet osallisiksi iankaikkisesta ilosta kauttasi, oi, Neitsyt. Päästä meidät kiusauksesta, barbaarien miehityksestä ja kaikesta muusta vahingosta, joka uhkaa meitä monien rikkomustemme tähden, että huutaisimme sinulle: ”Iloitse.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Sinä olet osoittautunut valistukseksemme ja vahvistukseksemme. Siksi huudamme sinulle: ”Iloitse, oi, laskematon tähti, joka tuot maailmaan suuren

auringon, puhdas, joka aukaisit suljetun Eedenin, tulipatsas, joka johdatat ihmisluonnon ylhäiseen elämään.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Seisokaamme hurskaasti Jumalamme huoneessa ja huutakaamme: ”Iloitse, oi, maailman valtiatar, Maria, hallitsijattaremmen, ainoa viaton ja ihana naisten joukossa, astia, joka otit vastaan sinuun tyhjennetyin tyhjentyttömän mirhan.”

Pelasta meidät esirukouksillasi, oi, kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä.

Iloitse, oi, ainainen Neitsyt, kyyhky, joka synnytit armollisen, kaikkien pyhittäjien kerskaus, taistelijain seppel, kaikkien vanhurskaitten jumalallinen kaunistus, ja meidän uskovaisten pelastus.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sääli nyt perintöäsi, oi, Jumala, äläkä ota huomioon mitään syntejämme, sillä sitä sinulta pyytää hän, joka maan päällä kantoi sinut, oi, Kristus, siemenettä, kun halusit ottaa vieraan muodon suuressa armossasi.

Katabasi

Jokainen maan päällä syntynyt riemuitkoon Hengen valaisemana, | ja ruumiittomat henkiolennot viettäkööt juhlaa, | kunnioittaen Jumalanäidin pyhää riemujuhlaa, ja huutakoot: || ”Iloitse, oi, autuain, puhdas Jumalansynnyttäjä, ja ainainen Neitsyt.”

Eksapostilario

Tänään ilmoitetaan iankaikkinen salaisuus: ”Jumalan Sana ja Jumala tulee laupeudessaan Neitsyt Marian Pojaksi, ja Gabriel lausuu ilosanomaa.” Huutakaamme kaikki hänen kanssansa: ”Iloitse, oi, Herran äiti.”

Kiitosstikiirat

4.säv.

Arkkienkeli Gabrielille uskotaan kätkeyty, enkeleillekin tuntematon, salaisuus. | Nyt hän tulee tykösi, oi, ainoa saastaton ja pyhä, | sinä ihana kyyhky, sukukuntamme uusi kutsu, | ja huutaa sinulle: ”Iloitse, || ja valmistaudu ottamaan Sanan kautta kohtuusi Jumala ja Sana.”

Jumalan palvelijattaren puhdas kohtu | on valmistettu valoisaksi palatsiksi sinulle, oi, Valtias. | Tule, laskeudu siihen armahtuen luotuasi, | jota vastaan paholainen kateellisena taistelee, | ja pitää häntä vallassaan, | ja joka on menettänyt alkuperäisen kauneutensa, || mutta odottaa pelastavaa laskeutumistasi.

Arkkienkeli Gabriel tulee selvästi tykösi, oi, moitteeton, | ja huutaa sinulle: | "Iloitse, oi, kirouksen päästö ja langenneitten nosto. | Iloitse, ainoa Jumalan valitsema. | Iloitse, auringon elävä pilvi. | Ota vastaan ruumiiton, || joka haluaa asua kohdussasi."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Jumalansynnyttäjä kuuli sanoja, joita hän ei ymmärtänyt, | sillä ylienkeli julisti hänelle ilosanomaa. | Kuitenkin Neitsyt otti tervehdyksen uskoen vastaan, | ja sinä, oi, iankaikkinen Jumala, sikisit hänessä. | Siksi huudamme sinulle iloiten: | "Lahjoita, oi, Neitseestä muuttumatta lihaksi tullut Jumala, || maailmalle rauha, ja sieluillemme suuri armosi."

Toimitetaan 1. paastohetki

